

[Jørgen Jørgensen.]

Tidens Krav. Det er Kravet til os alle i Dag. Paa dette skal ogsaa den ny Tid bygges.

Edvard Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udtalte, at i den Tale, jeg havde holdt i Gaar, brugte jeg en Række Citater af andre, men jeg havde ikke sagt ret meget om, hvad jeg selv vilde. Det ærede Medlem udtalte videre, at det, vi forsøgte at bevise, var, at den samme Linie havde præget Venstres Politik paa det sydslesvigske Omraade i det sidste Par Aar. Det ærede Medlem bestred Rigtigheden af dette og sagde, at i Mellemtiden havde Venstre tiltraadt Noterne, der var afsendt til de Allierede. Det sidste er rigtigt, men det kan ikke afkræfte det Bevis, jeg førte i Gaar, og som ingen har kunnet og ingen kan føre Modbevis imod, nemlig at de officielle Udtalelser, der foreligger fra Venstre, de Forslag, Venstre har fremsat igennem denne Tid, har været Udtryk for et enigt Parti, en enig Regering og dér, hvor det har drejet sig om Landsmøder, enige Landsmøder.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen beviste gennem Udtalelser og Citater, at der var Venstremænd, som var uenige med os, der var Venstremænd, som ikke vilde følge os i det sydslesvigske Spørgsmaal. Det skal jeg ikke bestride, det maa Tiden nærmere vise, men jeg vil tro, at det samme, maaske i større Udstrækning, gælder inden for Det radikale Venstre, at der er adskillige af dets Medlemmer, af dets Vælgere, som ikke er enige med Partiet i den Stilling, det har taget til dette Spørgsmaal. Det, jeg har bevist i Gaar, og hvad der staar fast, det er, at de Udtalelser, der har været fremsat fra Venstres Side, har været Enighed om. Og naar det ærede Medlem sagde, at jeg ikke havde sagt ret meget om det, jeg selv vilde og selv mente om det Spørgsmaal, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg saa stærkt, som jeg kunde, gav Udtryk for, at den Politik, der har været ført, det er Venstres, det er ikke en enkelt Persons Politik, men det er den Politik, der er Venstres.

Vi fik nu at høre igen og fik stærkt understreget, at det ærede Medlem var imod, at Selvbestemmelsesretten forankres i Fredstraktaten, og det ærede Medlem understregede ogsaa igen, at han ikke vilde være med til en Folkeafstemning for at løse dette Spørgsmaal. Dette maa vi tage til Efterretning, der er ikke andet at gøre, og vi maa lægge denne Tvist ud til Vælgerne,

hvis Forhandlingen her resulterer i, at det radikale Forslag vedtages.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var, synes jeg, lidt for rigeligt forarget, jeg ved egentlig ikke over hvad. Det ærede Medlem udtalte, at fordi man blev refereret i Udlandet — og det drejer sig om Samtaler, som det ærede Medlem havde haft —, saa kunde man ikke derfor lade være med at sige sin Mening. Nej, men det er jo det, man kritiserer over for os, at naar vi har affattet en Note over for Udlandet, som et stort Flertal er enigt om, saa maa vi ikke herhjemme i Danmark agitere for det, vi tror er rigtigt i dette Spørgsmaal. Det, Striden staar om imellem Socialdemokratiet og Det radikale Venstre paa den ene Side og os paa den anden, det er jo, at vel anerkender man den nationale Selvbestemmelsesret, saaledes som begge de to ærede Ordførere har givet Udtryk for her, men man ønsker ikke at have denne Selvbestemmelsesret forankret i Fredstraktaten, men vil se Tiden an, indtil Forholdene er fuldstændig afklarede, man vil vente med at tage Stilling til, om der overhovedet maa komme en Afstemning. Det er deri, Uenigheden bestaar. Vi tror paa, at hvis Muligheden for en Afstemning skal skabes — en Mulighed, som kan være en Styrkelse for det nationale Arbejde dernede —, da maa vi arbejde paa, at denne Sikring kommer ind i Fredstraktaten.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft udtalte meget forbitret, at jeg har tilladt mig i min Tale i Gaar at referere fra Det udenrigspolitiske Nævns Møde; jeg maatte jo vide, sagde det ærede Medlem, at det var ulovligt, og hvis det ærede Medlem skulde til at referere, saa kunde han fortælle artige Ting. I den Tale, jeg holdt i Gaar, er der ikke refereret en Stavelse fra Det udenrigspolitiske Nævns Møde. Disse Forhandlinger om Noten førtes dels i Partierne, dels i Det udenrigspolitiske Nævn, og det Dokument, som vi forelagde i Det udenrigspolitiske Nævn, var først drøftet og vedtaget i vort Parti. Vi har ikke lagt Skjul paa, at det var de Ønsker, vi gerne saa gennemført, og det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, det radikale Parti og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har jo heller ikke her i Salen lagt Skjul paa, at de ikke vilde gaa saa langt, som vi fra Venstres Side ønskede. Der er i den Tale, jeg holdt i Gaar, intet refereret fra Det udenrigspolitiske Nævns Møde, det kunde aldrig falde mig ind at gøre det.

I den første Tale, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft holdt i Gaar, rettede han